

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 63

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 ianuarie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
23.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul Administrației și Internelor și trecerea acestuia în rezervă	2	Decizia nr. 433 din 18 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002	3-5
24.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene pentru protecția animalelor de companie, semnată la Strasbourg la 23 iunie 2003	2	Decizia nr. 462 din 4 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații și ale art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	5-8
25.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
			1.058/2003. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Regulilor de bună practică de fabricație pentru produse medicamentoase	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel
din Ministerul Administrației și Internelor și trecerea acestuia
în rezervă**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 183 din 24 decembrie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 decembrie 2003 domnului colonel Marin Anton Șerban i se acordă gradul de general de brigadă și se trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 19 ianuarie 2004.
Nr. 23.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției europene pentru protecția animalelor
de companie, semnată la Strasbourg la 23 iunie 2003**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 388 din 23 decembrie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția europeană pentru protecția animalelor de companie, semnată la Strasbourg la 23 iunie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 19 ianuarie 2004.
Nr. 24.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 387 din 23 decembrie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Croația, Republica Cehă, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovacă și Republica Slovenia pentru promovarea cooperării în domeniul

învățământului superior în cadrul Programului de schimburi pentru studii universitare în Europa Centrală (CEEPUS II), semnat la Zagreb la 9 martie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 19 ianuarie 2004.
Nr. 25.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 433
din 18 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biometric România Comimpex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 647/2003 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat, lipsind partea Societatea Comercială Dade Behring Austria GmbH, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o veritabilă dictatură a creditorilor. Art. 8 din această ordonanță nu precizează dacă cererea în anulare pe care o reglementează este sau nu o cale de atac, ceea ce generează în practică situații în care anumite instanțe califică respectiva cerere drept o cale de atac, iar alte instanțe o consideră ca făcând parte din procedura necontencioasă. Arată, de asemenea, că textul criticat nu instituie un control judecătoresc efectiv și nu indică probele care pot fi administrate, ceea ce poate duce la admiterea unei cereri nemotivate de emitere a ordonanței cu somația de plată, în contradicție cu exigențele asigurării unui proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 252 din 17 septembrie 2002 Curtea constatând că acest text este conform cu Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 647/2003, **Curtea de Apel București – Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biometric România Comimpex” – S.R.L. din București.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că, prin art. 8, Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 a introdus o nouă cale de atac, respectiv cererea în anulare, dar nu a reglementat-o în ceea ce privește motivele pentru care se exercită această cale de atac. Nereglementarea procedurii de judecată este contrară prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, iar lipsa reglementării legale face ca judecătorii să nu cunoască legea căreia se supun, în conformitate cu art. 123 alin. (2) din Legea fundamentală. Dispozițiile legale criticate nu respectă nici prevederile art. 128 din Constituție, deoarece nu stabilesc limitele în cadrul cărora se exercită controlul judecătoresc. De asemenea, nu sunt respectate, în opinia autorului excepției, nici prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât lipsa reglementării legale nu face posibilă judecarea echitabilă a cauzei.

Curtea de Apel București – Secția a V-a comercială apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât „Faptul că această ordonanță prevede o nouă cale de atac, respectiv cererea în anulare care este numai la îndemâna debitorului și nu sunt reglementate în mod expres motivele pentru care se exercită aceasta, nu înseamnă că acest act normativ încalcă prevederile Constituției”, iar pe de altă parte, pentru că „s-a urmărit simplificarea procedurii judiciare în situații strict prevăzute de lege, nu este necesar să se reglementeze în mod expres motivele de admisibilitate a cererii în anulare, judecătorul urmând a verifica numai dacă sunt întrunite cerințele emiterii somației de plată”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu îngrădește drepturile procesuale ale părților ce decurg din principiile constituționale invocate, iar potrivit prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, reglementarea procedurii de judecată constituie dreptul exclusiv al legiuitorului. De altfel, Curtea Constituțională, prin numeroase decizii, a statuat asupra constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, inclusiv a dispozițiilor art. 8.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002. Aceste dispoziții au următorul conținut:

Art. 8: „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*

(3) *Cererea în anulare se depune la instanța unde funcționează judecătorul care a dat ordonanța. Aceasta, dacă nu constată propria competență, va trimite dosarul instanței competente potrivit alin. (2).*

(4) *Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare poate fi atacată cu recurs în termen de 30 de zile.*”

Conform susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 123 alin. (2), art. 125 alin. (3) și art. 128, devenite art. 124 alin. (3), art. 126 alin. (2) și art. 129 în urma revizuirii și republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003:

– Art. 124 alin. (3): „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*”;

– Art. 126 alin. (2): „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”;

– Art. 129: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu critică norma juridică pentru faptul că înțelesul său ar fi contrar Constituției, ci omisiunea legiuitorului de a fi reglementat concret și în mod expres procedura de urmat în cazul cererii în anulare formulate împotriva ordonanței cu somația de plată. Chiar dacă omisiunea de reglementare ori caracterul incomplet al acesteia ar fi reale, suplinirea lipsei de reglementare nu intră în atribuțiile Curții Constituționale care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, „*se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.*”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biometric România Comimpex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 647/2003 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 4 decembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații și ale art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații și ale art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Dragoș Stan din București în Dosarul nr. 282/CA/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal răspunde Serviciul Român de Informații, prin consilier juridic Monica Vasile, cu delegație depusă la dosar, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând următoarele: Legea nr. 14/1992 stabilește în mod imperativ clasa de secretizare a documentelor interne ale Serviciului Român de Informații, instituție specializată în domeniul informațiilor privitoare la siguranța națională a României și având obligația să asigure apărarea secretului de stat, iar art. 45 din lege particularizează art. 10 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României. În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes

public, arată că dreptul de acces la informații publice este asigurat, dar pentru anumite categorii de informații acesta este restricționat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției. În acest sens arată că art. 45 din Legea nr. 14/1992 a fost abrogat și, în consecință, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate, iar cât privește dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, consideră că acestea sunt în conformitate cu prevederile din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2003, pronunțată în Dosarul nr. 282/CA/2003, **Tribunalul București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații și ale art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.** Excepția a fost ridicată de Dragoș Stan din București într-o cauză în care autorul acesteia a solicitat Serviciului Român de Informații comunicarea de informații referitoare la activitatea sa, precum și cu privire la activitatea de interceptare a convorbirilor telefonice.

În motivarea excepției se susține:

I. În legătură cu neconstituționalitatea art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, se arată că, din coroborarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, art. 15 și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 și în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, rezultă că acest articol este abrogat.

Pe de altă parte, „în situația în care tribunalul va aprecia că textul de lege criticat nu este abrogat expres indirect prin art. 44 alin. (1) din Legea nr. 182/2002“, autorul excepției invocă excepția de neconstituționalitate a art. 45 din Legea nr. 14/1992. În motivare, în esență, se susține că aceste dispoziții, care definesc ca fiind „secrete de stat și pe cale de consecință inaccesibile publicului «documentele interne de orice fel ale Serviciului Român de Informații»“, îngăduiesc dreptul la informație și accesul la informație, ceea ce încalcă prevederile art. 31 alin. (1) din Constituție.

II. În legătură cu neconstituționalitatea art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, se arată că acesta „prevede o serie întreagă de îngădiri“ ale exercitării dreptului la informație, „fie cu privire la *sfera informațiilor vizate*, fie cu privire la *situații speciale care vizează anumite persoane*, îngădiri care nu sunt prevăzute în art. 31 din Constituție“. Se susține că, în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate, textul de lege criticat îngădește în totalitate exercițiul dreptului la informație.

Tribunalul București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, cât privește dispozițiile art. 45 din Legea nr. 14/1992, apreciază că aceasta este „o lege cu caracter general, textul vizând anumite principii de organizare și funcționare a Serviciului Român de Informații în legătură cu documentele sale interne, materia aflată în discuție (accesul cetățeanului la informațiile de interes public) fiind reglementată de o lege specială, respectiv Legea nr. 544/2001“. Se consideră că textul de lege criticat nu are în vedere accesul la informațiile de interes public, concept, de altfel, inexistent în sistemul legislativ român la data adoptării legii, așa încât „nu se poate vorbi de încălcarea prevederilor art. 31 și art. 49 alin. (2) din Constituție“.

În ceea ce privește susținerile referitoare la neconstituționalitatea art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, se apreciază că „prin excluderea de la accesul liber al cetățenilor la orice informație de interes public, a informațiilor clasificate din acest domeniu“ prevederile de lege criticate nu contravin art. 31 alin. (3) din Constituție și nici nu îngăduiesc dreptul la informație, ci, în sensul art. 49 din Legea fundamentală, restrâng exercițiul acestui drept.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată. Astfel, cu privire la dispozițiile art. 45 din Legea nr. 14/1992, arată că potrivit acestei legi Serviciul Român de Informații asigură apărarea secretului de stat și prevenirea scurgerii de informații care, în condițiile legii, nu pot fi divulgate, fiind autorizat să dețină și să folosească mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea și stocarea informațiilor privitoare la siguranța națională, și, mai mult, legea nu face referire la accesul la informațiile de interes public, regimul acestor informații fiind reglementat prin Legea nr. 544/2001. În virtutea dreptului la informație, orice persoană poate avea acces la informațiile de interes public, nu însă și la cele clasificate, or, informațiile solicitate de autorul excepției „au caracter intern, reprezentând informații clasificate și nu constituie informații de interes public“. În

legătură cu excepția de neconstituționalitate privind art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, se arată că acesta nu contravine „prevederilor art. 31 alin. (3) din Constituție, întrucât prin reglementarea acestui text de lege se restrânge exercițiul dreptului la informație, în condițiile art. 49 alin. (1) din Constituție, și nu se suspendă acest drept, situație juridică în acord cu prevederile art. 29 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dar și cu prevederile constituționale“.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, consideră că prevederile art. 45 din Legea nr. 14/1992 au fost abrogate implicit la data intrării în vigoare a Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, care constituie sediul materiei în ceea ce privește informațiile clasificate. Critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 este apreciată ca fiind nejustificată „în condițiile în care atât în Constituție, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este reglementată în mod expres posibilitatea de a restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți pentru rațiuni de securitate națională, iar condițiile prevăzute în Constituție, și anume ca acest lucru să se realizeze prin lege, respectiv că prin restrângere nu se poate aduce atingere existenței dreptului sau libertății, sunt îndeplinite de către dispozițiile legale contestate“.

Avocatul Poporului consideră că art. 45 din Legea nr. 14/1992 și art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 sunt constituționale. În acest sens se arată că raportarea neconstituționalității textelor de lege criticate la prevederile art. 31 alin. (1)—(3) din Constituție nu poate fi reținută, „deoarece chiar legiuitorul constituant a distins între «orice informații de interes public», pe de o parte, și «informațiile care nu trebuie să prejudicieze siguranța națională», pe de altă parte“. În concordanță cu aceste dispoziții constituționale și cu art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate legiuitorul a înțeles să excepteze de la accesul liber al cetățenilor informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate. În categoria informațiilor exceptate de la accesul liber al cetățenilor se încadrează și cele privind documentele interne, de orice fel, ale Serviciului Român de Informații, datorită caracterului de secret de stat al activităților desfășurate de acesta în domeniul informațiilor privitoare la siguranța națională. Se mai arată că, din perspectiva dispozițiilor art. 49 din Constituție, textele de lege criticate nu aduc atingere existenței dreptului de acces la informații de interes public, ci doar restrâng, în scopul apărării siguranței naționale, exercițiul acestui drept.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, precum și ale art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Art. 45 din Legea nr. 14/1992 prevede: „*Documentele interne de orice fel ale Serviciului Român de Informații au caracter de secret de stat, se păstrează în arhiva sa proprie și nu pot fi consultate decât cu aprobarea directorului, în condițiile legii.*”

Documentele, datele și informațiile Serviciului Român de Informații pot deveni publice numai după trecerea unei perioade de 40 de ani de la arhivare.

Serviciul Român de Informații preia spre conservare și folosește fondurile de arhivă ce privesc siguranța națională ale fostelor organe de informații cu competență pe teritoriul României.

Fondurile de arhivă ale fostului Departament al Securității Statului, ce privesc siguranța națională, nu pot deveni publice decât după trecerea unei perioade de 40 de ani de la adoptarea prezentei legi.”

Art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 prevede: „(1) *Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1, următoarele informații:*

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate contravin art. 31 și art. 49 din Constituție. La data pronunțării prezentei decizii, potrivit Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, art. 49 a fost modificat, iar potrivit Constituției României, republicată, cu reactualizarea denumirilor și o nouă numerotare a textelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, art. 49 a devenit art. 53. Textele constituționale menționate au următorul conținut:

— Art. 31: „(1) *Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.*

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională.

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.”

— Art. 53: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Prima critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, care consacră caracterul de secret de stat al documentelor interne ale Serviciului Român de Informații și stabilesc modalitatea de consultare a acestora. Art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public exceptează de la accesul liber al cetățenilor la informațiile de interes public informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate. Potrivit art. 17 lit. f) și g) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, „*În categoria informațiilor secrete de stat sunt cuprinse informațiile care reprezintă sau care se referă la: [...] f) activitatea de informații desfășurată de autoritățile publice stabilite prin lege pentru apărarea țării și siguranța națională; g) mijloacele, metodele, tehnica și echipamentul de lucru, precum și sursele de informații specifice, folosite de autoritățile publice care desfășoară activitate de informații.*” Totodată, art. 44 alin. (2) din aceeași lege dispune că expresia „*secrete de stat*” din conținutul actelor normative în vigoare se va înlocui cu expresia „*informații secrete de stat*”, iar prin acte de aplicare a legii s-au stabilit diferite niveluri de secretizare și perioade de protecție a informațiilor.

Din cele arătate rezultă că dispozițiile art. 45 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 14/1992 au fost abrogate implicit prin dispozițiile de lege menționate. Așa fiind, în temeiul art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit căruia Curtea „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*”, coroborat cu alin. (6) al aceluiași articol, care prevede că excepția este inadmisibilă dacă este contrară prevederilor alin. (1), excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

De altfel, însuși autorul excepției consideră că acest text de lege este abrogat și, în consecință, doar „în situația în care tribunalul va aprecia că textul de lege criticat nu este abrogat expres indirect prin art. 44 alin. (1) din Legea nr. 182/2002”, solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea lui.

II. Cea de a doua critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, dispoziții care exceptează de la accesul liber al cetățenilor informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate potrivit legii. Autorul excepției consideră că acest text de lege prevede îngrădiri ale exercitării dreptului la informație care nu sunt prevăzute de art. 31 din Constituție.

Examinând această susținere, Curtea constată că exceptarea prevăzută de textul de lege criticat este legitimă chiar de dispozițiile constituționale invocate ca fiind încălcate. Astfel, art. 31 alin. (3) din Constituție, republicată, stabilește că „*Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze [...] securitatea națională*”, iar art. 53 din aceasta prevede că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns, printre altele, pentru apărarea securității naționale, concept care include apărarea națională, siguranța și ordinea publică vizate de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001. Față de cele arătate, Curtea urmează să respingă și această critică de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, excepție ridicată de Dragoș Stan din București în Dosarul nr. 282/CA/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Regulilor de bună practică de fabricație pentru produse medicamentoase

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale farmaceutice, inspecția de farmacie și aparatură medicală nr. IB 5.511/2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă versiunea în limba română a Regulilor de bună practică de fabricație pentru produse medicamentoase, elaborate în acord cu prevederile Comunității Europene, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională a Medicamentului și persoanele fizice și juridice interesate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul interimar al sănătății,
Ionel Blănculescu

București, 19 noiembrie 2003.
Nr. 1.058.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro